

Ο ΝΕΟΣ ΝΑΥΤΗΣ

Τὰ νέφη 'στράφτου' 'ς τὸ βουνό,
βροντοῦν καὶ μπουμπουνίζου,
ἐσκέπασαν τὸν οὐρανό,
τὸ κύμα φοβερίζου.

Ὁ νέος ναύτης τραγουδεῖ
καὶ τὸ πᾶνι του 'σιάζει,
« Ἐγὼμ' ἑλληνικὸ παιδί,
τὸ νέφος δὲν με σκιάζει ».

Ἀγέρας πέφτει 'ς τὰ πᾶνια,
τὰ σγίζει καὶ τ' ἀρπάζει,
καὶ σβύντζινίζει 'ς τὰ σχοινιά
καὶ τὸ κατάρτι σπάζει.

Ὁ νέος ναύτης τραγουδεῖ
παρῶν ὅπου προστάζου:
« Ἐγὼμ' ἑλληνικὸ παιδί
ἀνέμοι δὲν με σκιάζου ».

Ἡ θάλασσα λυσσομανᾷ
καὶ κυματεῖ κι' ἀφρίζει,
τὸ πλοῖόν του καταπονᾷ,
τὸ σπᾶ καὶ τὸ σκορπίζει.

Ὁ νέος ναύτης τραγουδεῖ,
καὶ μιὰ σανιδ' ἀρπάζει:
« Ἐγὼμ' ἑλληνικὸ παιδί,
φουρτούνα δὲν με σκιάζει ».

Τὸ ἓνα κύμα τὸν πετᾷ
καὶ τᾶλλο τόνε χάφτει,
κι' ἡ μαύρη θάλασσα ζητᾷ
νὰ καταπιῇ τὸ ναύτη.

Μ' αὐτὸς ἀκόμη τραγουδεῖ
καὶ κολυμβᾷ καὶ πάει:
« Ἐγὼμ' ἑλληνικὸ παιδί
κι' ὁ Πλάστης με φυλάει ».

Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Διέρχεται διὰ χωρίου τινός ὁ Κ*, καὶ ἀπαν-
τῶν ἄεργόν τινα ἐρωτᾷ αὐτὸν τί ὥρα εἶνε.

— Τώρα ὅτι ἔβγαλαν τὰ βόδια 'ς τὸ λει-
βάδι, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος ἐμπαικτικῶς.

— Καὶ σὺ γιατί κάθεται ἀκόμη ἐδῶ; ἀντα-
παντᾷ ὁ Κ*.

*
**

Εἰς τὸν κ. Π*, κατάχρεων ὄντα, ἐξέφραξε τὴν
ἀπορίαν του ὁ φίλος του Ν* πῶς ἤμπορούσε νὰ ζῇ
ἡμέριμος ἔχων τόσα χρέη.

— Τί νὰ σοῦ πῶ, φίλε μου, ἀπήντησεν ὁ Π*,
ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς ὅταν πρώτην φοράν ἐχρεώ-
θηκα 500 φράγκα, δὲν εἴμποροῦσα νὰ κοιμηθῶ
ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν. Τώρα ὅμως ἄλλαξαν τὰ
πράγματα· τώρα πῶς χρεωστῶ ἴσως καμμιά
τριανταρὰ χιλιάδες, παραπονοῦνται οἱ πιστω-
ταὶ μου πῶς αὐτοὶ δὲν εἴμποροῦν νὰ κοιμηθῶν
ἀπὸ τὴν ἔννοιαν!

*
**

— Χθὲς ἠγόρασα, φίλε μου, ἔλεγε κύριός τις
γέρων πρὸς ἔπερον ἐπίσης γέροντα, ἓνα παιγνίδι
εἶνε ἓνα ὄργανον, καὶ ἅμα τὸ κουρδίση παίξει
τρεῖς ἡμέραις.

— Αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε, ἀπήντησεν ὁ δεύ-
τερος, ἐγὼ ἅμα κουρδίσω τὴ γρηά μου φωνάζει
τρεῖς ἑβδομάδες.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Πολλάκις τοῦ οἴνου ἡ ποιότης ἐξαρτᾶται ἐκ
τοῦ περιέχοντος αὐτὸν βυτίου, καὶ τοῦ χρήμα-
τος ἡ ἀξία ἐκ τῶν ἠθῶν τοῦ κεκτημένου αὐτό.

Ἀλλόκοτος καὶ σκληρὰ δέσποινα ἡ φιλαργυρία,
ἀναγκάζει μὲν τοὺς δούλους αὐτῆς νὰ ζητῶσι
τὸν πλοῦτον, ἀλλ' ἀπαγορεύει αὐτοῖς τὴν χρῆ-
σιν αὐτοῦ· διεγείρει ἐπιθυμίας, ἀλλὰ δὲν ἐπι-
τρέπει τὴν πλήρωσιν αὐτῶν.

Ἀμφίβολον εἶνε ἐὰν δύναται νὰ ὑπάρξῃ διὰ
τὸν ἄνθρωπον μείζον δυστύχημα ἢ ἡ ἄκοπος ἐκ-
πλήρωσις ἀπασῶν τῶν ἐπιθυμιῶν του, ἔλλειψις
παντὸς πόθου, πάσης ἐλπίδος, παντὸς ἀντικει-
μένου ἐνεργείας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Οἱ γάμοι ἐν Σινικῇ. — Ἐν τῷ τελευταίῳ
τεύχει τῆς « Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο κόσμων » ὁ
στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Παρισίοις κινεζι-
κῆς πρεσβείας συνταγματάρχης Τσέιγκ-Κι-Τόγκ
δημοσιεῖ περιεργὸν ἄρθρον « περὶ τῆς οἰκογε-
νείας, τῆς θρησκείας, τῆς φιλοσοφίας, τοῦ γάμου,
τοῦ διαζυγίου καὶ τῆς γυναικὸς ἐν Σινικῇ ». Περὶ
τοῦ γάμου διηγεῖται ὁ λόγιος Κινέζος τὰ ἐπό-
μενα· « Ἡ ἀγαμία θεωρεῖται ἐν Σινικῇ ὡς τι ἐπο-
νείδιστον, ὅπερ μόνον ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις δύ-
νανται νὰ δικαιολογήσωσι. Οὐχὶ σπανίως νέοι
δεκαεξαετείς νυμφεύονται νεάνιδας δεκατετραε-
τείς, γυναῖκες δὲ μόλις συμπληρώσασαι τὸ τρια-
κοστὸν ἔτος ἔχουσιν ἐγγόνους. Τὸ ἔθιμον τοῦτο
δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς κλιματικὰς περιστάσεις·
εἶνε ἀποτέλεσμα τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας καὶ
τῆς πρὸς τοὺς προπάτορας λατρείας, ἀπαντᾷ δ'
ἐξ ἴσου καὶ ὑπὸ τὸν καύσωνα τῶν τροπικῶν καὶ
ὑπὸ τοὺς πάγους τῆς Σιθρίας. Ὁ γάμος τοῦ
τέκνου εἶνε ἡ κυρία μέριμνα τῶν γονέων ἔτι πρὸ
τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας. Συμφωνηθεὶς τῆς ἐκλο-
γῆς, οἱ συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ ἀπευθύνουσιν ἐπι-
σήμως τὴν αἴτησιν, ἢν παρακολουθεῖ ἡ τελετὴ
τῶν ἀβραβῶνων. Τὰ συμβόλαια διαμεμβούσιν οἱ
οἰκογενειάρχαι, ἐπέχοντες παρ' ἡμῖν τόπον συμ-
βολαιογράφων. Εἶτα ὁ μνηστὴρ ἀποστέλλει τῇ